

האקדה של אחותי

מאת גרשום גורנברג

שצה"ל בודק את כשירות המ-
תגייס לשירות צבאי ותו לא.
בהבמידה, קבלת חייל לגול-
ני או לקורס קציני שלישות
אינה אומרת דבר על תפקודו
כאזרח בפרקי ההמשך של
חייו. מי שהיה צנחן בן 20
יכול לתעות לתוך השטח הא-
פל של הדיכאון בגיל 30; מי
שנושא דרגת סגן יכול במשך
השנים להיות לבעל אלים.
והגשק לא יהיה בהישג ידו
בלבד. כבר שמענו לא פעם
על בת 16 שמצאה את האקי
דח החוקי למהדרין של אביה
דווקא בשעת הכישלון בלי-
מודים או באהבה, או על בן 8
ששיחק בצעצוע של אבא ור-
רה בחברו. השר סויסה מקווה
שאורחים חמושים ימנעו פיר-
גועים. אבל אף הוא מרבה
שופכי רמים בישראל.
סויסה מייצג מפלגה המת-
נגדת, לפעמים בצדק, לרצון
להפוך את ישראל לאמריקה
ב'. מדוע הוא רוצה לחקות
את הרומן האמריקאי המר עם
"ההגנה העצמית"? לקודמו,
חיים רמון, כך דיווח, הסבר: יש
כבר לובי נשק כחול-לבן, עוד
חיקוי אומלל של אמריקה,
שלוחץ על פוליטיקאים -
בריוק כמו ה-NRA, "אגודת
הרובה הארצית" - להפריט
את ביטחון הפנים ולהכיר
ב"זכות" של כל אזרח להצטי-
דף למרוץ החימוש. רמון לא
נכנע ללחץ, סויסה כן.
אחותי היתה עולם מלא.
אני זוכר אותה כנערה, מציי-
רת בלהט עד שחר, ואת שטף
דיבורה המתלהב כשהייתי
מטלפן מהארץ לסן פרנסיס-
קו. אחרי מותה, בתוך תהיותי
על עצם המעשה אבל לא
פחות מכך על מי שהתירו לה
לקנות את הכלי, מצאתי נד-
מה כלשהי בכך שהמדיניות
בארץ שונה. כאן, למרות הני-
גישות לנשק בצבא ובמילר-
אים, יש פחות כלי מוות בידי
הציבור, ולכן פחות סיכוי
שמשפחות אחרות יחושו מה
שאני חשתי.

תגובתי לעניין, אני מודה,
אישית מאוד. אבל ישן חעם
מורחק התעוררו כי כשקראתי
על החלטת שר הפנים אלי
סויסה להקל במתן רשיונות
נשק.
לפני 14 שנים ניצלה אחר
תי את חוקי הנשק המתירניים
של קליפורניה, קיבלה רשיון
ורכשה אקדה. דבר פשוט ומ-
קובל, כמו לקנות מכונית -
הרי לאורח זכות להגן על עצ-
מו. כעבור זמן, כגבור עליה
הדיכאון, ישבה על חוף הים
של סן פרנסיסקו, הכניסה את
קנה האקדה לפיה ולחצה על
ההדק. בת 31 היתה כמותה.
אינני יודע, כמובן, מה היה
עולה בגורלה אילולא האקדה
ההוא. ייתכן שהיתה מוצאת
אמצעי אחר. אולם ייתכן
מאוד שהיום היא היתה בת
45, אשה חריפה, אמנית מר-
כשרת, אולי אם לילדים, נר-
שאת זיכרונות מהמשבר
ההוא שעברה ויכלה לו.
חוקרי נושא ההתאבדות
קובעים שנגישות לאמצעי
היא בעלת חשיבות רבה, לפי-
עמים מכרעת. נפש המתאבד
בכוח שסועה בין יצר החיים
ליצר הכיליון. התגברות היר-
חף הקטלני עשויה להיות רגי-
עית בלבד. אם האדם מוצא
בקלות רלת פתוחה לגג בניין
גבוה או שולף אקדה מהמגד-
דה, תם סיפורו ברצח עצמי.
כשחטר אמצעי יעיל, הרצון
לחיות עשוי לשוב ולנצח.
הדחף הרגעי משחק תפקיד
ראשי גם בדרמות אחרות.
זכורה לי היטב שיחה עם גבר
אמריקאי שישב עשר שנים
בכלא כעוון הריגת אשתו
ומאהבה. כשנשאל אם המ-
עשה שקול כנגד המחיר, ענה:
"באותו רגע זה נראה לי
ככה". הוא שקט שנייה והר-
סיף: "הנשק היה בהישג יד".
עכשו שר הפנים מחליט
שהנשק יהיה בהישג ידיים
רבות גם במדינת ישראל -
כל מי ששירת כלוחם או כק-
צין בצה"ל, רכבות אורחים.
קשה להבין את הקריטריון.
לפני שנתיים החליט נציב
שירות המדינה, בצדק, שהפ-
רופיל הצבאי אינו רלוונטי
בקבלת אדם לעבודה, מאחר

הכתב הוא עורך עמודי הדעות
בעיתון "ג'רוסלם ריפורט"